

सा प्रीता बद्धमाना च पतिं पर्यचरत्तदा । अगस्त्यश्च परं प्रीतिं भार्यायामाचरत् प्रभुः ।
 ततो बद्धतिथे काले लोपामुद्रं विश्राम्यते । तपसा द्योतितां स्नातां ददर्श भगवानृषिः ।
 स तस्याः परिचारेण शौचेन च दमेन च । श्रिया रूपेण च प्रीतो मैथुनायाजुहाव तां ।
 ततः सा प्राञ्जलिर्भूत्वा लज्जमानेव भाविनी । सा तदा प्रणयं वाक्यं भगवन्तमथाब्रवीत् ।
 असंशयं प्रजाहेतोर्भार्या पतिरबिन्दत । या तु त्वयि मम प्रीतिस्तामृषे कर्तुमर्हसि ।
 यथा पितुर्गृहे विप्र प्रासादे शयनं मम । तथाविधे त्वं शयने मामुपैतुमिहाहंसि ।
 इच्छामि त्वां सग्विनश्च भूषणैश्च विभूषितं । उपसर्तुं यथाकामं दिव्याभरणभूषिता ।
 अन्यथा नोपतिष्ठेयं चोरकाषायवासिनी । नैवापवित्रो विप्रर्षे भूषणेऽयं कथञ्चन ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ न ते धनानि विद्यन्ते लोपामुद्रे तथा मम । यथाविधानि कल्याणि पितुस्तत्र सुमध्यमे ।
 ॥ लोपामुद्रेवाच ॥ ईशोऽसि तपसा सर्वं समाहर्तुं तपोधन । क्षणेन जीवलोके यदसु किञ्चन विद्यते ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं तपोव्ययकरन्तु तत् । यथा तु मे न नश्येत् तपस्तन्मा प्रचोदय ।
 ॥ लोपामुद्रेवाच ॥ अल्पावशिष्टः कालोऽयमृतोर्मम तपोधन । न चान्यथाऽहमिच्छामि त्वामुपैतुं कथञ्चन ।
 न चापि धर्ममिच्छामि विलोपुन्ते कथञ्चन । एवन्तु मे यथाकामं सम्पादयितुमर्हसि ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ यद्येष कामः सुभगे तव बुद्ध्या विनिश्चितः । हर्तुं गच्छाम्यहं भद्रे चर काममिह स्थिता ।
 इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि अगस्त्योपाख्याने सप्तत्रयोऽध्यायः ॥ ६७ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ ततो जगाम कौरव्य सोऽगस्त्यो भित्तितुं वसु । श्रुतर्वाणं महीपालं यं वेदाभ्यधिकं नृपैः ।
 स विदित्वा तु नृपतिः कुम्भयोनिमुपागतं । विषयान्ते सहामात्यः प्रत्यगृह्णात् सुसत्कृतं ।
 तस्मै चार्धं यथान्यायमानीय पृथिवीपतिः । प्राञ्जलिः प्रयतो भूत्वा पप्रच्छागमनेऽर्थितां ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तार्थिनमनुप्राप्तं विद्धि मां पृथिवीपते । यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान् संविभागं प्रयच्छ मे ।
 ॥ लोमश उवाच ॥ तत आयव्ययौ पूर्णौ तस्मै राजा न्यवेदयत् । अतो विद्वन्नुपादत्स्व यदत्र वसु मन्यवे ।
 तत आयव्ययौ दृष्ट्वा सभौ सममतिर्दिजः । सर्वथा प्राणिनां पीडामुपादानादमन्यत ।
 स श्रुतर्वाणमादाय ब्रध्नश्चमगमत्ततः । स च तौ विषयस्थान्ते प्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ।
 तयोरर्थश्च पाद्यश्च ब्रध्नश्चः प्रत्यवेदयत् । अनुज्ञाय च पप्रच्छ प्रयोजनमुपक्रमे ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तकामाविह प्राप्तौ विद्धि मां पृथिवीपते । यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान् संविभागं प्रयच्छ नौ ।
 ॥ लोमश उवाच ॥ तत आयव्ययौ पूर्णौ ताम्भ्यां राजा न्यवेदयत् । अतो ज्ञात्वा तु गृह्णीतं यदत्र व्यतिरिच्यते ।
 तत आयव्ययौ दृष्ट्वा सभौ सममतिर्दिजः । सर्वथा प्राणिनां पीडामुपादानादमन्यत ।
 पौरुकुत्सं ततो जग्मुस्तसदस्यं महाधनं । अगस्त्यश्च श्रुतर्वा च ब्रध्नश्च महीपतिः ।
 तसदस्यस्तु तान् दृष्ट्वा प्रत्यगृह्णाद्यथाविधि । अभिगम्य महाराज विषयान्ते महामनाः ।
 अर्धयित्वा यथान्यायमिच्छाकुराजसत्तमः । समस्तांश्च ततोऽपृच्छत् प्रयोजनमुपक्रमे ।
 ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तकामानिह प्राप्तान् विद्धि नः पृथिवीपते । यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान् संविभागं प्रयच्छ नः ।